

Lesninger Den hellige Andreas (30. november)

Lesning Rom 10,9–18

Troen blir til gjennom forkynnelsen, og forkynnelsen bygger på Kristi ord

Hvis du bekjenner med din munn at Jesus er Herre, og hvis ditt hjerte tror at Gud har oppreist ham fra de døde, da skal du bli frelst. For med vårt hjerte tror vi, så vi skal oppnå rettferdighet, og med munnen bekjenner vi, så vi skal vinne frelse.

Skriften sier jo også: «Ingen av dem som tror på ham, skal bli til skamme.»

Og her skjelnes det ikke mellom jøde og hellener, alle har den samme Herre, gavmild mot alle som påkaller ham. Ja, «enhver som påkaller Herrens navn skal bli frelst».

Men hvordan skal en kunne påkalle en man ikke tror på? Og hvordan skal en kunne tro på en man ikke har hørt om? Eller hvordan skal en kunne høre, hvis det ikke er noen som forkynner? Og hvordan skal noen kunne forkynne uten å være utsendt? Som det heter i Skriften: «Hvor kjære er deres fottrinn, som kommer med gledesbud.»

Men ikke alle har villet si ja til budskapet. Jesaja sier jo: «Herre, hvem ville vel tro vår forkynnelse?» Troen blir altså til gjennom forkynnelsen, og forkynnelsen bygger på Kristi ord.

Men så kan man spørre: Kanskje har de ikke hørt? Jo, sannelig: «Deres stemme gjenlød over all jorden; deres ord nådde verdens grenser.»

Responsoriesalme Sal 19 (18),2–3. 4–5

Omkved: Til jorderiks ende når deres ord.

Himlene forkynner Guds ære,
hvelvingen kunngjør hans henders verk.
Dag bærer bud til dag,
natt gir sin kunnskap til natt.

Uten ord og uten tale,
det er ingen lyd å høre.
De forkynner for hele jorden,
til jorderiks ende når deres ord.

Halleluja Matt 4,19

Halleluja. Kom og følg meg, sier Herren,
så skal jeg gjøre dere til menneskefiskere. Halleluja.

Evangelium Matt 4,18–22

Straks lot de garnene ligge og fulgte ham

En gang Jesus vandret langs bredden av Galilea-sjøen, fikk han øye på to brødre – Simon, som kalles Peter, og hans bror Andreas. De var fiskere, og drev og kastet med not i sjøen. Jesus sier til dem: «Kom og følg meg, så skal jeg gjøre dere til menneskefiskere.»

Og straks lot de garnene ligge og fulgte ham. Litt lenger fremme fikk han se to andre brødre, Jakob, sønn av Sebedeus, og broren Johannes; de var sammen med sin far i båten, i ferd med å bøte garn. Også dem kalte han til seg. Og i samme stund forlot de båten og sin far og fulgte ham.